

Arrest

nr. 284 328 van 6 februari 2023
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X
Handelend in eigen naam en als wettelijk vertegenwoordiger van haar minderjarige dochter X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. HARDY
Rue de la Draisine 2/004
1348 LOUVAIN-LA-NEUVE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 10 oktober 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 september 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 25 november 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 januari 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KALIN loco advocaat J. HARDY en van attaché B. VANDENHAUTE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een etnische Albanees afkomstig uit Rahovec, Kosovo en heeft u de Kosovaarse nationaliteit. Later vernam u dat uw biologische moeder stierf bij uw geboorte en dat de vrouw die op uw geboorteakte staat enkel uw stiefmoeder is. U begon in 2012 een relatie met Ro.B. (...). Samen gingen jullie in 2014 naar Duitsland op zoek naar een beter leven en om er te werken. Jullie dienden hier een verzoek om internationale bescherming in, maar ontvingen hierop een negatief antwoord. In 2015 kregen jullie een dochter R. (...). U ging terug naar Kosovo waar u met uw dochter in Gjakovë ging wonen. U huurde een woning die betaald werd door Ro. (...). Na zeven of acht maanden

ging u terug naar Duitsland en in 2016 huwden u en Ro. (...). U zette uw eerdere asielpcedure verder. In deze periode kreeg u ruzie met Ro. (...). Eind 2017 kwam u erachter dat hij u bedroog waarna jullie uit elkaar gingen. Nadat u opnieuw een negatief antwoord kreeg in Duitsland, wou u met uw dochter naar Noorwegen gaan. U eindigde echter in Nederland waar u een verzoek om internationale bescherming indiende. Na een korte tijd kreeg u een negatief antwoord en ging u alsnog naar Noorwegen. Ook hier diende u een verzoek om internationale bescherming in. U vertelde de asielinstanties dat uw partner u bedrogen had en geweld tegen u had gebruikt. Omdat u wou scheiden van Ro. (...) gaf u een volmacht aan uw vader zodat hij een scheidingsprocedure kon opstarten. Maar omdat uw vader ziek is, nam de broer van uw stiefmoeder, O.H. (...), dit op. U vertelde hem dat u niets van deze procedures kende en hij bood aan om te helpen. O. (...) was een machtig man die de directeur en/of hoofd is van een culturele dienst van de politieke partij LDK (Lidhja Demokratike e Kosovë). Hij vertelde u dat hij uw echtgenoot bedreigd had om een handtekening te zetten waardoor u de voogdij over uw dochter verkreeg. De scheiding werd dan ook voltooid. In Noorwegen werd u uiteindelijk internationale bescherming geweigerd en u keerde in november 2020 terug naar Kosovo waar u bij uw vader ging inwonen. Begin december 2020 of tijdens de feestdagen sprak O. (...) u aan en zei hij dat u hem iets verschuldigd was. Hij zette u onder druk door te zeggen dat als u niet naar hem zou luisteren, hij uw kind zou afnemen en u niemand had om u te beschermen. Elke keer hij bij jullie op bezoek kwam, herhaalde hij dit. U ging hiermee naar uw stiefmoeder, maar zij geloofde u niet. Uiteindelijk zei O. (...) dat hij verwachtte dat u voor hem zou gaan werken. Hij vertelde dat hij goede connecties had met machtige mensen en dat u met hen naar bed diende te gaan. U ging ook bij zijn echtgenote langs, die verrast was door wat u haar vertelde, maar gelaten reageerde. Op 13 januari 2021 kwam O. (...) opnieuw bij u langs en hij sloeg u. Hij wou u meenemen, maar u was er slecht aan toe. U was bewusteloos en uw halfzus vond u en bracht u naar het ziekenhuis. U was nog enkele uren bewusteloos in het ziekenhuis. Toen u wakker werd, nam u foto's van uw verwondingen. De politie werd gebeld en deze kwam langs in het ziekenhuis. Zij namen u mee naar het politiecommissariaat van Rahovec waar u een verklaring aflegde. De agent die uw verklaring afnam, zei dat het een familiekwestie was en dat hij iemand van uw familie zou bellen om u te komen ophalen. O.H. (...) werd verwittigd en hij kwam u ophalen. U vertelde aan iedereen van uw familie, uitgezonderd uw vader, wat er gebeurd was. Uw stiefmoeder zei dat u zich niet met O. (...) mocht bemoeien en dat u enkel in uw ouderlijk huis kon blijven als u zich op een normale manier gedroeg. O. (...) bleef elke dag langskomen en een week later nam hij u mee naar een huis in Fushë Kosovë (Kosovo) waar u enkele vrouwen ontmoeten die zich prostitueerden. O.H. (...) werkte in een laboratorium vlakbij. Jullie keerden terug naar Rahovec en drie dagen later kwamen een aantal mannen u ophalen. U wou niet, maar u kreeg een tekstbericht van O. (...) waarin hij u bedreigde. U ging uiteindelijk met deze mannen mee naar het huis in Fushë Krujë waar u gedwongen werd tot prostitutie. Zij brachten u daarna terug naar Rahovec. Een paar weken liep dit zo, tot u besloot in Fushë Kosovë te gaan wonen zodat u uw dochter vaker zou kunnen zien. Er werd voor u en uw dochter een kamer gehuurd door O. (...) waar u steeds in de gaten werd gehouden. Wanneer u uw vader bezocht was dit ook steeds in het gezelschap van O. (...). Ook had u geen telefoon meer, maar diende u te bellen met de telefoon van O. (...). Bij een ontsnapingspoging werd u door één van de bendeleden in de arm gestoken. Uw ex-echtgenoot Ro. (...) stuurde via zijn ouders maandelijks geld naar u waardoor u en uw dochter konden overleven. U had ook contact met zijn ouders en zij pasten af en toe ook op R. (...), wanneer u bijvoorbeeld naar Albanië werd gestuurd. Uw dochter werd echter ziek en u diende met haar vaak naar het ziekenhuis in Gjakovë (Kosovo) te gaan. U werd door de leden van de bende afgezet aan het ziekenhuis. In 2022 verhuisde u naar Gjakovë waar u zelf een woning huurde. De woning in Fushë Kosovë was intussen gesloten en de bendeleden brachten u naar plaatsen waar u diende te werken. Omdat zij van plan waren om u naar Italië te sturen, beraamde u met een klant die u wou helpen een ontsnapingsplan. In juni 2022 diende u opnieuw naar het ziekenhuis te gaan en kon u ontsnappen aan de aandacht van de bendeleden doordat zij op de parking op u zouden wachten. De klant die u hielp ontsnappen, reed u helemaal naar België waar u op 17 juni 2022 een verzoek om internationale bescherming indiende.

Ter ondersteuning van uw identiteit en of verzoek om internationale bescherming legde u volgende documenten neer: een kopie van uw identiteitskaart; de originele paspoorten van u en uw dochter; een kopie van uw echtscheidingsakte, d.d. 13 maart 2020; uw originele geboorteakte, d.d. 09 juli 2020; een origineel uittreksel van het centrale register betreffende uw burgerlijke status, d.d. 6 juli 2020; een origineel certificaat van uw huwelijksstatus, d.d. 9 juli 2020; verschillende foto's die u nam op 13 januari 2021, met name vijf foto's van uw verwondingen die u opliep na een conflict met uw oom; een foto van een ziekenhuiskamer, een foto waarmee u een politieagent aan een bureau wil tonen; originele Kosovaarse medische documenten betreffende uw dochter (van januari-februari 2022). Na afloop van uw persoonlijk onderhoud diende u via uw advocaat op 12 augustus 2022 een foto in waarop u uw stiefmoeder, uw halfbroer S.S. (...) en O.H. (...) zijn aangeduid.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Uit uw verklaringen afgelegd voor de Dienst Vreemdelingenzaken blijkt immers dat u om een vrouwelijke tolk verzocht. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal, en werd een vrouwelijke tolk voorzien tijdens het persoonlijk onderhoud voor het CGVS.

Bijgevolg kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/1, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Bij KB van 14 januari 2022 werd Kosovo vastgesteld als veilig land van herkomst.

Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Na grondig onderzoek van uw verklaringen en alle stukken in uw administratief dossier blijkt dat uw verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond is.

U vreest bij een terugkeer dat uw dochter zal worden afgenomen door O.H. (...), de broer van uw stiefmoeder, en dat hij en zijn bende u opnieuw zullen dwingen tot prostitutie (CGVS, p. 22).

Vooreerst dienen een aantal merkwaardigheden vastgesteld te worden in uw verklaringen betreffende O.H. (...). U verklaarde dat O.H. (...) een machtig man is en u verwees daarvoor naar zijn functie bij de politieke partij LDK (CGVS, p. 9- 10). Het is echter bevreemdend dat u vervolgens niet weet waarvoor de afkorting LDK staat noch of de partij aan de macht is. Voorts kan u niet concreet aangeven wat O. (...) zijn functie is binnen deze partij. Zo stelde u dat hij directeur of hoofd is van een culturele dienst van de LDK of minister van cultuur was en verwees u verder naar zijn Facebookpagina (CGVS, p. 10). Hoewel deze persoon de reden is dat u Kosovo verliet, informeerde u zich verder op geen enkel moment over welke specifieke functie hij heeft of had in Kosovo, u had enkel zijn Facebookpagina bekeken waarop volgens u staat dat hij lid is van deze partij (CGVS, p. 11). Van een verzoeker kan echter redelijkerwijze verwacht worden dat hij zich spontaan en zo gedetailleerd mogelijk informeert over die elementen die verband houden met de kern van zijn vluchtrelaas. Een dergelijk gebrek aan interesse betreffende de kern van uw asielrelaas (het profiel van uw belager) doet dan ook afbreuk aan uw geloofwaardigheid. U verklaarde verder dat O. (...) dan voor u uw echtscheidingsprocedure in Kosovo opstartte wanneer u in Noorwegen verbleef (CGVS, p. 11-12). Het is echter opmerkelijk dat hij u hierbij kon helpen gezien u een volmacht gaf aan uw vader (CGVS, p. 12). Gevraagd hoe dit kon, stelde u dat hij uw ex-partner had gesproken en dat hij bezig was met de hele zaak. U diende hier evenwel aan toe te voegen dat u de details niet kende (CGVS, p. 12). Bovendien blijkt uit het door u neergelegde echtscheidingsvonnis dat u in deze hele procedure vertegenwoordigd werd door een advocaat. Voorgaande vaststellingen ondermijnen dan ook danig de geloofwaardigheid van uw beweerde problemen met O.H. (...).

Wat er ook van zij, er dient opgemerkt te worden dat u niet aannemelijk gemaakt heeft dat u voor de door u aangehaalde problemen – of bij een eventuele herhaling van dergelijke problemen in geval van een terugkeer naar Kosovo – geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Kosovo aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten, en dat er aldus zwaarwegende gronden zouden zijn om aan te nemen dat er in geval van een eventuele terugkeer naar Kosovo voor u sprake zou zijn van een vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

U verklaarde dat u op 13 januari 2021 een verklaring aflegde tegen O.H. (...) omdat hij fysiek geweld tegen u had gebruikt bij u thuis. U deed dit bij een politieagent op het politiecommissariaat van Rahovec. Deze agent antwoordde u echter dat dit om een familiekwestie ging en hij verwittigde O.H. (...) die u kwam ophalen (CGVS, p. 14). Uit het geheel aan uw verklaringen blijkt dat u zich nadien niet meer tot de autoriteiten wendde om uw problemen met O. (...) aan te geven (CGVS, p. 14-20). U kaartte het gebrekkig optreden van de ene agent op 13 januari 2021 evenmin ergens aan (CGVS, p. 19-20). Waar u opwerpt dat u niets kon doen aangezien u steeds gecontroleerd werd (CGVS, p. 20) blijkt uit uw verklaringen daarentegen dat er wel degelijk momenten waren waarbij u niet door hen gecontroleerd werd, met name bij de talrijke bezoeken aan het ziekenhuis van Gjakovë voor uw dochter (CGVS, p. 19). Uw belagers gingen niet mee het ziekenhuis in, aldus uw verklaringen, waardoor u het aanwezige ziekenhuispersoneel kon vragen om de autoriteiten te verwittigen (CGVS, p. 19). Bovendien had u nog steeds contacten met uw vader en ex-schoonouders (CGVS, p. 17, 18).

Verder moet gewezen worden op informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal (zie de COI Focus: Kosovo Algemene Situatie van 2 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_kosovo_algemene_situatie_20220502.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) waaruit blijkt dat in Kosovo maatregelen werden/worden genomen om de politionele en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen. Niettegenstaande hervormingen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, blijkt uit informatie dat de Kosovaarse autoriteiten voor alle etnische groepen wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen. De rechten van de verdediging zoals het vermoeden van onschuld, de informatieplicht, het recht op een openbaar en eerlijk proces, het recht op een advocaat, het recht op getuigen en het recht om in beroep te gaan, zijn formeel verworven en worden gerespecteerd. Volledigheidshalve kan hier worden toegevoegd dat voorzieningen inzake kosteloze rechtsbijstand in Kosovo aanwezig zijn via het zogenoemde Free Legal Aid Agency (FLAA). De informatie maakt verder duidelijk dat, wanneer de Kosovaarse politie (KP) van misdrijven op de hoogte wordt gebracht, ze op afdoende wijze actie onderneemt. Niettegenstaande de politie moeite heeft met het bestrijden van complexe misdaden, wat volgens de Europese Commissie te wijten is aan een zwakke informatiegestuurde politiezorg, oordeelt de Europese Commissie dat de onderzoekscapaciteit van de Kosovaarse politie over het algemeen goed is. Klachten worden zonder onderscheid naar etnie en los van enige inmenging behandeld. Elke burger van Kosovo kan zich indien nodig in vertrouwen wenden tot de Kosovaarse politie. De verbeterde functionering en de multi-etnische samenstelling van de KP hebben geleid tot een groeiend vertrouwen van de bevolking in het werk van de politie. Dit wordt verder gestimuleerd doordat de KP het voorbije decennium tevens bijzonder proactief is geweest in het creëren en onderhouden van lokale samenwerkingsverbanden met alle verschillende gemeenschappen en minderheden (community policing-strategie). De rechtsgang in Kosovo biedt, ondanks de inspanningen die nog geleverd moeten worden, in het algemeen, en ook voor minderheden, de nodige rechtsbescherming. Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. Tevens blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat in het geval de Kosovaarse politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er mogelijkheden zijn die openstaan voor elke burger om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Dit kan bij het politie-inspectoraat van Kosovo (Police Inspectorate Kosovo, PIK) en de dienst van de ombudspersoon (Ombudsperson Institution Kosovo, OIK). Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/of gerechtelijke vervolging. EULEX behoudt tevens een speciale politievertegenwoordiging in Kosovo met de bedoeling de rol van second security responder te blijven opnemen. Naast de KP en internationale politietroepen EULEX is KFOR (Kosovo Force) de derde binnenlandse veiligheidsdienst die bescherming biedt aan burgers en dit in de rol van third responder. Met de aanneming van een rule of law strategy for 2021-2026 en het bijhorende actieplan werden recent ook belangrijke stappen gezet in de versterking van het gerecht. Er kan tot slot nog op gewezen worden dat meerdere lokale en internationale gouvernementele en niet-gouvernementele organisaties toezien op de naleving van de mensenrechten in Kosovo.

In het licht van voorgaande kan aldus uw verweer dat Kosovo een corrupt land is en u eerder niet geholpen werd bij uw aangifte op 13 januari 2021 (CGVS, p. 19-20) evenmin weerhouden worden, net zo min als uw bewering dat u en uw dochter bedreigd werden (CGVS, p. 20). Indien de autoriteiten niet op de hoogte gesteld worden van problemen (met uw belagers of met agenten die slecht functioneren), dan kunnen zij vanzelfsprekend hiertegen niet optreden.

Waar u tot slot wijst op de door u beweerde machtspositie van O. (...) die veel mensen kent en die door iedereen in Kosovo gekend is (CGVS, p. 20), moet vooreerst opgemerkt worden dat het louter kennen machtige mensen (al dan niet op facebook; CGVS, p. 20), op zich niet volstaat om te besluiten dat O. (...) hierdoor in staat is om het geheel aan de in Kosovo beschikbare beschermingsmodaliteiten in absolute mate in zijn voordeel en uw nadeel te beïnvloeden. Verder moet verwezen worden naar de hierboven beschreven beschermingsmodaliteiten in Kosovo.

Wat betreft het feit dat uw dochter ziek en heel zwak is (CGVS, p. 22), dient er op gewezen te worden dat deze door u ingeroepen medische problemen, geen verband houden met de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980, noch met de criteria inzake subsidiaire bescherming vermeld in artikel 48/4 van diezelfde wet. U dient voor de beoordeling van medische elementen een aanvraag voor een machtiging tot verblijf te richten aan de staatssecretaris van Asiel en Migratie of zijn gemachtigde op basis van artikel 9 ter van de wet van 15 december 1980. Bovendien blijkt uit uw verklaringen dat uw dochter toegang had tot de in Kosovo aanwezige gezondheidszorg (CGVS, p. 19).

Uit hetgeen voorafgaat wordt u de internationale bescherming geweigerd. U heeft met name geen substantiële redenen opgegeven om uw land van herkomst in uw specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of u voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst staat vast. Rekening houdende met de procedurele waarborgen die gepaard gaan met de aanwijzing van een land als veilig land van herkomst en de evaluatie die voorafgaat aan deze aanwijzing, beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond, in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

Uw documenten kunnen bovenstaande vaststellingen niet wijzigen. Uw identiteit en deze van uw dochter, uw burgerlijke staat, noch de medische problemen van uw dochter worden hier betwist. De foto's die u nam op 13 januari 2021 tonen enkel dat u verwondingen heeft, een kast in een ziekenhuis en een bureau, maar zeggen niets over de omstandigheden waarin deze foto's genomen werden. De foto waarop uw stiefmoeder, halfbroer en O.H. (...) tonen enkel aan dat zij elkaar kennen, maar doen geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Bovendien beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoekster beroept zich in een enig middel op een appreciatiefout en op de schending van:

"- Artikelen 48/3 tot 48/7, 57/1 en 57/6/1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en verwijdering van vreemdelingen ("VW") ;

- Het administratief rechtsbeginsel van de zorgvuldige voorbereiding van bestuurshandelingen en schending van het administratief rechtsbeginsel van behoorlijk bestuur volgens hetwelk, onder anderen, men recht op een eerlijke administratieve procedure heeft en de administratie serieus en zorgvuldig werkt".

Verzoekster doet voorafgaandelijk gelden:

"Verwerende partij stelt de vroegere problemen en vervolgingen die verzoekster in Kosovo heeft ondervonden niet echt ter discussie. Het feit dat zij door O.H. (...) en zijn benedeleden werd onderworpen aan gedwongen prostitutie, bedreigingen en fysiek geweld wordt door het CGVS niet betwist. Ook de invloed en druktactieken van O.H. (...) die haar hielp bij de scheiding en het verkrijgen van de voogdij over haar dochter staat onbetwist vast.

Bovendien betwist verwerende partij niet de bijzonder kwetsbare situatie van verzoekster, namelijk dat zij een alleenstaande, gescheiden vrouw in Kosovo is, dat zij een dochter met ernstige gezondheidsproblemen heeft en dat haar vader ernstig ziek is. Het feit dat zij geïsoleerd is en niet kan rekenen op de steun van haar familie, bij wie zij herhaaldelijk om hulp heeft gevraagd, wordt door het CGVS evenmin in twijfel getrokken.

Ten slotte heeft het CGVS verzoeksters geloofwaardigheid met betrekking tot het feit dat zij hulp en bijstand had gezocht bij de Kosovaarse autoriteiten geenszins in twijfel getrokken.

Bij terugkeer naar Kosovo vreest verzoekster represailles van O.H. (...) en zijn benedeleden, dat haar dochter zal worden afgenomen en dat hij en zijn bende haar opnieuw zullen dwingen tot prostitutie."

Verzoekster vervolgt:

"Verwerende partij heeft de situatie van verzoeksters dochter, R.S. (...), niet naar behoren onderzocht en artikel 57/1 (met name §4) geschonden door geen rekening te houden met het hoger belang van het kind.

Verzoekster verklaarde dat haar dochter door O.H. (...) werd gebruikt als pressiemiddel en dat hij haar rechtstreeks bedreigde. Dit bedreiging werd voortdurend herhaald door O.H. (...) om verzoekster onder druk te zetten en tot prostitutie te dwingen. Bovendien had O.H. (...) verzoekster duidelijk gezegd dat hij haar alleen, zonder haar dochter, naar Italië wilde sturen om daar te werken.

Verzoekster verklaarde ook dat R. (...) bij haar in Fushë Kosovë woonde, voortdurend onder toezicht, en dat zij door de benedeleden werd "opgepast" terwijl verzoekster werkte.

Bovendien ging haar dochter gedurende deze hele periode niet naar school en had zij beperkte toegang tot gezondheidszorg, hoewel zij aan ernstige gezondheidsproblemen leed.

Het CGVS is van mening dat verzoekster bescherming zou kunnen krijgen van de Kosovaarse autoriteiten, maar houdt geen rekening met het feit dat effectieve bescherming van haar dochter totaal

onmogelijk is: zij moet naar school kunnen gaan, gezondheidszorg krijgen, ... en van een kind kan niet worden verwacht dat het ondergedoken leeft.

Gezien de hieronder beschreven invloed van O.H. (...) en de in Kosovo aanwezige corruptie lijkt het onwaarschijnlijk dat verzoekster hulp van de autoriteiten zal kunnen krijgen om haar dochter te beschermen

Dit kind is bijzonder kwetsbaar en beschikt niet over de fysieke en mentale middelen van een volwassene. Bij terugkeer naar Kosovo zal verzoeksters dochter overgeleverd zijn aan de vervolgers, die al duidelijk hebben gemaakt dat ze achter haar aan zullen komen. Daarbij komt dat zij een meisje is en er alle reden is om te vrezen dat zij aan dezelfde vervolging zal worden onderworpen als haar moeder.

Het CGVS heeft duidelijk geen rekening gehouden met het minderjarige kind van verzoekster en met haar bijzondere situatie, en de inachtneming daarvan moet leiden tot de erkenning van de vluchtelingenstatus."

Verzoekster vestigt vervolgens de aandacht op de door haar neergelegde documenten. Voorts voert zij aan:

"Uit het verslag van de Organisatie voor Veiligheid en Samenwerking in Europa over het welzijn en de veiligheid van vrouwen in Kosovo blijkt dat geweld tegen vrouwen zeer zelden officieel wordt gemeld en vervolgd:

(...)

Deze beweringen worden bevestigd door een recent rapport van de organisatie Freedom House:

(...)"

Verzoekster verwijst verder naar en citeert uit twee Franstalige arresten van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, gevelde in 2011 en 2019. Tevens doet zij gelden:

"Bovendien blijkt uit vele rapporten dat vrouwen in Kosovo het slachtoffer zijn van dwangarbeid en prostitutie:

(...)

Zie ook :

(...)".

Verzoekster verwijst naar en citeert uit een Franstalig arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen dat werd gevelde in 2011 en vervolgt:

"Naast deze belemmeringen met betrekking tot geweld tegen vrouwen blijkt uit vele rapporten dat corruptie een endemisch probleem is in Kosovo:

(...)

Hoewel er een wetgevingskader is aangenomen en instellingen zijn opgericht, wordt het corruptieprobleem niet doeltreffend aangepakt:

(...)

Uit de informatie aanwezig op het CGVS blijkt ook dat de corruptie zo sterk is dat Kosovo wordt geassocieerd met het begrip "state capture":

(...)

Op basis van deze informatie kan worden gesteld dat wanneer problemen bij de politie worden gemeld, is er geen garantie dat de autoriteiten actie zullen ondernemen, aangezien er sprake is van inmenging vanuit de politieke wereld.

De bovenstaande algemene informatie beschikbaar over corruptie bevestigen de verklaringen van verzoekster. Zij heeft getracht hulp te krijgen van de politie, maar dit leverde niets op door de invloed en inmenging van O.H. (...). Op grond van zijn verschillende functies, zijn aanwezigheid in de politieke wereld en het feit dat hij de echtscheidingsprocedure van verzoekster heeft kunnen leiden, kan immers worden afgeleid dat verzoeksters beweringen dat hij een machtig man is die veel mensen kent, geloofwaardig zijn.

Door de sterke invloed van O.H. (...), zijn constante controle en de fysieke en psychologische druk die op verzoekster werd uitgeoefend, lijkt het gerechtvaardigd dat zij vreesde om hulp te vragen en een totaal gebrek aan vertrouwen in de Kosovaarse autoriteiten had

(...)

Zij kon ook niet rekenen op de steun van familieleden bij wie zij hulp had gezocht, maar die haar niet hielpen

(...)".

Verzoekster verwijst andermaal naar en citeert uit het reeds door haar aangehaalde Franstalige arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, dat werd gevelde in 2011.

Verzoeker gaat verder in op het aan haar verweten gebrek aan informatie over O.H. In dit kader betoogt zij als volgt:

“Men ziet nochtans niet waarom de gegrondheid van haar aanvraag gelinkt zou zijn aan een gedetailleerde kennis van O.H. (...) zijn politieke activiteiten.

Bovendien worden de volgende elementen betreffende O.H. (...) door verwerende partij niet betwist: hij is verzoeksters aangetrouwde oom, hij heeft haar geholpen met de voogdij over haar dochter en haar scheiding, hij heeft haar gechanteerd en bedreigd, hij had controle over haar en en voortdurend in de gaten gehouden, hij heeft haar geslagen en hij heeft haar gedwongen zich meer dan een jaar lang te prostitueren.

Dat verzoekster niet precies welke politieke functies hij heeft ondermijnt geenszins haar relaas en geloofwaardigheid.

Tijdens haar interview heeft zij meermalen gezegd dat zij helemaal niets van politiek weet en niet genoeg opgeleid is om dit te begrijpen (pg. 10 gehoorverslag):

(...)

Verzoekster heeft niettemin informatie verstrekt over O.H. (...)’s functie als hoofd van de culturele dienst van de politieke partij LDK en verschillende Albanese krantenartikelen bevestigen dat inderdaad O.H. (...) de directeur was van het LDK-directoraat voor cultuur, jeugd en sport.

Bovendien lijkt verwerende partij verbaasd over de verklaringen van verzoekster dat O.H. (...) naast zijn politieke taken ook in een laboratorium bij het huis Fushë Kosovë werkte.

Een artikel in de Kosovaarse krant "Rahoveci24" bevestigt echter deze verklaringen:

(...)

Er zij aan herinnerd dat verzoekster O.H. (...) in familieverband kende, aangezien hij de broer van haar stiefmoeder is. Zij kende hem dus niet in een professionele context en gezien haar opleidingsniveau en haar gebrek aan belangstelling voor de politieke wereld lijkt het begrijpelijk dat zij hierover niet veel details kan geven.”

Verzoekster vervolgt:

“De mishandeling van verzoekster door O.H. (...) op 13 januari 2021 wordt gestaafd door foto's en de waarheidsgetrouwheid ervan wordt door verwerende partij niet in twijfel getrokken.

Het CVGS verwijt verzoekster echter dat zij zich niet tot de autoriteiten heeft gewend om haar problemen met O.H. (...) aan te geven of het gebrekkig optreden van de ene agent op 13 januari 2021 ergens aan.

Er zij aan herinnerd dat terwijl verzoekster verscheidene uren bewusteloos in het ziekenhuis had gelegen, weigerde de politieagent haar verklaring tegen O.H. (...) op te nemen op grond van het feit dat het een familiekwesitie betrof, en vervolgens haar eigen aanvaller belde om haar te komen halen (pg. 14 gehoorverslag):

(...)

Dit rechtvaardigt waarom zij de autoriteiten niet langer vertrouwde om haar te helpen met haar problemen met O.H. (...). Dit incident toont ook aan dat de Kosovaarse autoriteiten niet in staat zijn doeltreffende bescherming te bieden, zoals hierboven wordt aangetoond.

Zoals hierboven al benadrukt heeft verzoekster de bescherming aangevraagd van de Kosovaarse autoriteiten, maar kreeg geen enkele vorm van bescherming. In casu dient vastgesteld te worden dat verzoekster bijgetreden mag worden wanneer zij laat gelden dat voor hen geen sprake was van bescherming, en dat zij begrijpelijk geen verdere pogingen ondernam, rekening houdend met haar ervaringen, hun bijzondere kwetsbaarheid, en de mannen die hen vervolgen.”

Verzoekster gaat verder in op haar kwetsbaarheid en op de door haar ondergane vervolgingen. Zij herhaalt in dit kader de aangevoerde feiten en stelt:

“Deze gebeurtenissen hebben haar grondig verstoord en zij bevindt zich nu in een toestand van kwetsbaarheid - hetgeen haar verwarring en onduidelijkheid tijdens het CGVS interview rechtvaardigt.

In verscheidene andere zaken heeft Uw Raad al de gelegenheid gehad om te benadrukken dat wanneer de vrees van verzoeker wegens de bijzonder gruwelijke aard van de geleden vervolging dermate verergerd is, een terugkeer naar het land van oorsprong waar deze vervolging mogelijk werd, ondenkbaar is

(...)

Gezien de door verzoekster geleden vervolging en de psychologische gevolgen kan worden gesteld dat haar vrees zodanig is verergerd dat een terugkeer naar Kosovo, waar een dergelijke vervolging mogelijk is gemaakt en geen bijstand is verleend, ondenkbaar is.

Bovendien loopt verzoekster naar andere landen te worden gestuurd voor prostitutie, waar zij nog meer geïsoleerd (en zonder verblijfsvergunning) zal zijn, en waar de toegang tot bescherming onmogelijk zal zijn.

Zoals hierboven werd benadrukt dient ook rekening te worden gehouden met verzoeksters' dochter, haar bijzondere kwetsbaarheid, en haar hoger belang."

Verzoekster concludeert dat zij in hoofdde als vluchteling moet worden erkend en dat aan haar in ondergeschikte orde subsidiaire bescherming moet worden verleend. Verzoekster geeft daarbij nog aan: *"Er zij op gewezen dat verzoekster haar volledige medewerking aan de procedure heeft verleend door een volledig verslag en talrijke documenten ter ondersteuning van haar verzoek te verstrekken (art. 48/6 VW).*

Bovendien is verzoekster in het verleden al slachtoffer geweest van vervolging, hetgeen "een duidelijke aanwijzing dat de vrees voor vervolging gegrond is en het risico op ernstige schade reëel is" (art. 48/7 VW)."

2.2. Verzoekster vraagt op basis van het voorgaande:

"Haar de hoedanigheid van vluchteling ter erkennen en haar het status van vluchteling toe te kennen ; In ondergeschikte orde, haar de subsidiaire bescherming toe te kennen".

2.3. Verzoekster voegt ter staving van haar betoog benevens de in het verzoekschrift aangehaalde en geciteerde informatie geen stukken of documenten bij het voorliggende verzoekschrift.

3. Door partijen ter kennis gebrachte nieuwe elementen

3.1. Verzoekster legt op 18 januari 2022 per aangetekend schrijven en door middel van een aanvullende nota nieuwe elementen neer. Het betreft een medisch attest waaruit blijkt dat zij een letsel opliep aan de linkerarm, een psychologisch attest waaruit blijkt dat zij lijdt aan psychologische gevolgen in verband met haar ervaringen in Albanië en algemene informatie betreffende O.H. en de schorsing van één van diens collega's wegens mensenhandel en seksueel misbruik van minderjarigen.

3.2. Verweerder brengt in de loop van onderhavige beroepsprocedure geen nieuwe elementen ter kennis van de Raad.

4. Beoordeling van de zaak

4.1. Verzoekster brengt, waar zij gewag maakt van een schending van het *"recht op een eerlijke administratieve procedure"*, vooreerst geen concrete gegevens aan waaruit blijkt dat het CGVS *in casu* bevooroordeeld zou zijn geweest of dat haar verzoek om internationale bescherming niet eerlijk zou zijn behandeld. Uit de stukken van het dossier en de bestreden beslissing kan evenmin enige vooringenomenheid of enig gebrek aan objectiviteit worden afgeleid. Bovendien zijn de ambtenaren van het CGVS onpartijdig en hebben deze geen persoonlijk belang bij een positieve of negatieve beslissing ten aanzien van de verzoeker om internationale bescherming. Als dusdanig bieden zij de nodige garanties inzake objectiviteit.

4.2. Verzoekster kan verder niet worden gevolgd waar zij beweert dat verweerder zou hebben nagelaten om de aangevoerde vrees in hoofde van haar dochter te onderzoeken. Deze bewering mist blijken een eenvoudige lezing van de bestreden beslissing immers duidelijk iedere feitelijke grondslag.

In zoverre verzoekster daarnaast een betoog voert inzake het hoger belang van het kind en verweerder in dit kader verwijt dat deze geen rekening zou hebben gehouden met de belangen van haar dochter, dient voorts te worden opgemerkt dat, hoewel de belangen van het kind krachtens artikel 57/1, § 4 van de Vreemdelingenwet een doorslaggevende overweging vormen die de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen moet leiden tijdens het onderzoek van het verzoek om internationale bescherming, een loutere verwijzing naar deze belangen niet kan volstaan om in hoofde van verzoekster en/of in hoofde van haar dochter het bestaan van een nood aan internationale bescherming in de zin van artikel 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet aan te tonen.

Het gegeven dat de belangen van het kind bij elke handeling die het kind aangaat de eerste overweging vormen, kan namelijk geen afbreuk doen aan de eigenheid van het asielrecht, waarin de artikelen van de Vreemdelingenwet in uitvoering van Europese regelgeving en van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 in duidelijk omschreven voorwaarden voorzien voor de erkenning als vluchteling dan wel de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

4.3. Verder wordt in de bestreden beslissing met recht gemotiveerd:

“Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Uit uw verklaringen afgelegd voor de Dienst Vreemdelingenzaken blijkt immers dat u om een vrouwelijke tolk verzocht. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal, en werd een vrouwelijke tolk voorzien tijdens het persoonlijk onderhoud voor het CGVS.

Bijgevolg kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.”

Verzoekster slaagt er in het geheel niet in om afbreuk te doen aan deze motieven. Vooreerst kan in dit kader worden opgemerkt dat zij niet betwist dat aan de in haren hoofde vastgestelde bijzondere procedurele noden inzake het door haar gevraagde geslacht van de tolk tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS op gepaste wijze en middels de nodige steunmaatregelen werd tegemoet gekomen.

In zoverre verzoekster daarnaast tracht te laten uitschijnen dat zij door de aangehaalde incidenten en gebeurtenissen *“grondig verstoord”* zou zijn, zich in *“een toestand van kwetsbaarheid”* zou bevinden en daardoor verwarde en onduidelijke verklaringen zou hebben afgelegd bij het CGVS, dient voorts te worden vastgesteld dat zij in dit betoog hoegenaamd niet kan worden gevolgd. Geheel ten onrechte tracht verzoekster immers te laten uitschijnen dat zij ten gevolge van deze beweerde problematiek niet of onvoldoende bij machte zou zijn (geweest) om haar procedure internationale bescherming te doorlopen, om in dit kader de verschillende gehoren te volbrengen en om haar asielmotieven daarbij op een gedegen wijze uiteen te zetten, en dit omdat aan haar niet de nodige, bijkomende steunmaatregelen werden verleend.

Uit het psychologische attest dat verzoekster door middel van een aanvullende nota neerlegt, kan zulks namelijk hoegenaamd niet worden afgeleid. Vooreerst dient te worden opgemerkt dat dit attest niet werd opgesteld door een psychiater doch wel door een psycholoog. Bovendien is dit attest gebaseerd op slechts één inleidend gesprek tussen de opsteller van dit attest en verzoekster. Daarenboven is dit attest daarbij kennelijk louter gebaseerd op verzoeksters verklaringen en gedragingen gedurende dit ene gesprek. Hoe dan ook kan uit dit attest geenszins worden afgeleid dat verzoekster zou kampen met psychische problemen die van zulke aard zijn dat zij haar zouden hebben verhinderd om haar procedure internationale bescherming in te leiden of te doorlopen, om in dit kader de verschillende gehoren te volbrengen en om haar asielrelaas daarbij op een gedegen wijze uiteen te zetten. In dit attest wordt namelijk slechts aangegeven dat verzoekster heeft aangegeven een aantal gebeurtenissen te hebben meegemaakt en dat gebeurtenissen zoals aangehaald door verzoekster psychische gevolgen hebben. Nergens wordt in dit attest enige (al dan niet voorlopige) diagnose gesteld. Evenmin wordt hierin concreet aangegeven of vermeld dat verzoekster met bepaalde symptomen zou kampen en welke symptomen zij dan wel zou vertonen. Nergens wordt in het attest ook maar enige duiding gegeven omtrent verzoeksters reële psychische toestand. Uit dit attest kan dan ook hoegenaamd niets worden afgeleid over de precieze aard en ernst van de eventuele klachten en symptomen van verzoekster en/of de mogelijke invloed en impact van deze klachten en symptomen op verzoeksters algemene en dagdagelijkse functioneren. Bovendien wordt er nergens in dit stuk enige uitspraak gedaan over de (mogelijke) invloed die deze klachten zouden hebben gehad of zouden hebben op verzoeksters vermogen om accurate en waarheidsgetrouwe verklaringen af te leggen over de kernelementen in haar verzoek om internationale bescherming. Nergens in dit stuk wordt aldus aangegeven of aangetoond dat, waar, op welke wijze of in welke mate de zelfverklaarde problemen van verzoekster een deelname in haren hoofde aan de procedure internationale bescherming zouden verhinderen of bemoeilijken.

Verzoekster zelf laat daarenboven na om in het kader van het voorgaande ook maar enige verdere, concrete en nuttige duiding te verstrekken. Zij vergenoegt zich immers tot het uiten van de voormelde, louter algemene en ongefundeerde beweringen dat zij *“grondig verstoord”* zou zijn, zich in *“een toestand van kwetsbaarheid”* zou bevinden en daardoor niet alles duidelijk kon en kan overbrengen. Zij toont daarbij niet *in concreto* aan dat, waar of op welke wijze haar vermeende psychische problemen van invloed zouden zijn geweest op haar gezegden. Evenmin toont zij concreet aan dat, waar of hoe zulks van invloed zou zijn geweest op de behandeling en de beoordeling van haar verzoek om internationale bescherming en/of de inhoud van de bestreden motivering en beslissing.

Verzoekster gaf bij de aanvang van haar procedure, in de vragenlijst *“bijzondere procedurele noden”* DVZ, daarenboven zelf eenduidig aan dat er volgens haar geen elementen of omstandigheden waren die het vertellen van haar verhaal of haar deelname aan de procedure internationale bescherming konden bemoeilijken. Uit de verklaringen van de DVZ, de aldaar ingevulde vragenlijst en de notities van het persoonlijke onderhoud van verzoekster bij het CGVS blijkt bovendien dat deze onderhouden op normale wijze zijn geschied en kunnen geen ernstige problemen worden afgeleid. Nergens formuleerde verzoekster of haar advocaat enig bezwaar tegen het plaatsvinden van deze onderhouden. Verzoekster verklaarde, hoewel zij bij de DVZ gewag maakte van astma en paniekaanvallen en van het feit dat zij medicatie zou nemen (administratief dossier, verklaring DVZ, nr.38), bij het CGVS daarenboven dat haar gehoor bij de DVZ goed was verlopen (administratief dossier, notities van het persoonlijk onderhoud, p.2). Eveneens ondertekende zij haar verklaringen en de vragenlijst bij de DVZ uitdrukkelijk voor akkoord, waarmee zij aangaf dat haar verklaringen juist en oprecht waren en met de werkelijkheid overeenstemmen. Hoewel zij ook bij het CGVS enkele malen op ongefundeerde wijze gewag maakte van stress, geheugenproblemen en medicatie waardoor zij zich bepaalde data niet kon herinneren (*ibid.*, p.6, 8-9, 21), blijkt uit de notities van het persoonlijk onderhoud bovendien dat verzoekster tijdens dit onderhoud, net als eerder bij de DVZ, in staat was het gesprek te volgen, dat zij de gestelde vragen begreep en dat zij hierop doorgaans concrete antwoorden kon formuleren. Verder bleken de datums en de tijdsperiodes die en het tijdsverloop dat zij bij het CGVS verstrekke in het kader van haar asielrelaas gelijklopend te zijn met deze die zij bij de DVZ verstrekke bij het invullen van haar vragenlijst en zijn deze chronologisch consistent. Dat verzoekster moeite zou hebben met het situeren van haar persoon en de door haar voorgehouden gebeurtenissen in de tijd, kan aldus niet worden aangenomen. Noch verzoekster zelf, noch haar advocaat formuleerde aan het einde van het persoonlijk onderhoud bovendien enige verdere, concrete en specifieke opmerking dienaangaande (*ibid.*, p.22). Uit de stukken van het dossier kan aldus in het geheel niet worden afgeleid dat verzoekster niet in staat zou zijn geweest om de kernelementen van haar verzoek op een dienstige en volwaardige wijze uiteen te zetten.

Dient derhalve te worden besloten dat verzoekster niet concreet aantoonde of hard maakt dat er bijkomende steunmaatregelen hadden moeten worden genomen. Evenmin preciseert zij waaruit deze steunmaatregelen dan wel hadden moeten bestaan. Voorts duid zij niet hoe dit van invloed had kunnen zijn op de behandeling van haar verzoek om internationale bescherming of de in de bestreden beslissing gedane beoordeling.

4.4. De bestreden beslissing werd genomen op grond van de bevoegdheid van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zoals omschreven in artikel 57/6/1, § 1, eerste lid, b), artikel 57/6/1, § 2 en artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet. Deze bepalingen luiden als volgt:

“§ 1. De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming volgens een versnelde procedure behandelen, indien :

(...)

b) de verzoeker afkomstig is uit een veilig land van herkomst zoals bedoeld in paragraaf 3;

(...)

§ 2. In het geval van weigering van internationale bescherming en indien de verzoeker om internationale bescherming zich in één van de gevallen vermeld in paragraaf 1, eerste lid, a) tot j) bevindt, kan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dit verzoek als kennelijk ongegrond beschouwen.

§ 3. De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is bevoegd om de internationale bescherming te weigeren aan een onderdaan van een veilig land van herkomst of aan een staatloze die voorheen in dat land zijn gewone verblijfplaats had, wanneer de vreemdeling geen substantiële redenen heeft opgegeven om het land in zijn specifieke omstandigheden niet als een veilig land van herkomst te beschouwen ten aanzien van de vraag of hij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt.”

Verzoekster betwist de inhoud van de bestreden beslissing in dit kader niet waar, mede gelet op de reeds hoger gedane vaststellingen, met recht gemotiveerd wordt:

“Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/1, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Bij KB van 14 januari 2022 werd Kosovo vastgesteld als veilig land van herkomst.

Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.”

4.5. Verzoekster stelt haar land van herkomst te hebben verlaten en niet te kunnen terugkeren naar dit land omwille van de problemen die zijzelf en haar dochter kenden met en de vrees die zij ingevolge hiervan koesteren ten aanzien van verzoeksters oom.

Dient echter te worden vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan de oorsprong van verzoeksters problemen. Verzoekster beweerde blijkens het niet-betwiste feitenrelaas namelijk dat haar problemen en deze van haar dochter aanvingen wanneer haar oom haar te kennen gaf dat zij hem iets verschuldigd was voor diens hulp bij haar echtscheiding en haar vervolgens in de prostitutie trachtte te dwingen. Dat haar oom een rol zou hebben gespeeld bij haar echtscheiding, is echter niet geloofwaardig. In dit kader wordt in de bestreden beslissing immers geheel terecht gesteld:

“U verklaarde verder dat O. (...) dan voor u uw echtscheidingsprocedure in Kosovo opstartte wanneer u in Noorwegen verbleef (CGVS, p. 11-12). Het is echter opmerkelijk dat hij u hierbij kon helpen gezien u een volmacht gaf aan uw vader (CGVS, p. 12). Gevraagd hoe dit kon, stelde u dat hij uw ex-partner had gesproken en dat hij bezig was met de hele zaak. U diende hier evenwel aan toe te voegen dat u de details niet kende (CGVS, p. 12). Bovendien blijkt uit het door u neergelegde echtscheidingsvonnis dat u in deze hele procedure vertegenwoordigd werd door een advocaat. Voorgaande vaststellingen ondermijnen dan ook danig de geloofwaardigheid van uw beweerde problemen met O.H. (...).”

Verzoekster voer ter weerlegging van deze motieven blijkens een lezing van het verzoekschrift niet één concreet en dienstig argument aan. Derhalve blijven deze motieven onverminderd gelden.

Verder zijn de door verzoekster geschetste gang van zaken en de voorgehouden gedragingen van zowel verzoekster als haar oom manifest onaannemelijk. Zo verklaarde verzoekster dat zij na haar terugkeer naar Kosovo van meet af aan en maandenlang continu onder druk werd gezet en bedreigd door haar oom, die te kennen gaf dat zij hem iets verschuldigd was, haar meedeelde dat zij zich diende te prostitueren, aangaf dat zij moest luisteren en ermee dreigde haar kwaad te doen en haar dochter af te nemen zo zij niet zou gehoorzamen (administratief dossier, notities van het persoonlijk onderhoud, p.12-13). Vooreerst kan in dit kader niet worden ingezien waarom verzoeksters oom, zo deze werkelijk zinnens was om verzoekster te dwingen om voor hem in de prostitutie te gaan werken, niet onmiddellijk de nodige stappen zou hebben gezet om haar ook daadwerkelijk hiertoe te dwingen. Door haar maandenlang op deze manier onder druk te zetten, liep hij namelijk het risico dat verzoekster de nodige stappen zou zetten om hieraan te ontkomen. Verder is het niet aannemelijk dat verzoekster gedurende deze maanden dermate beperkte pogingen zou hebben ondernomen om aan haar oom te ontkomen. Dat zij nadat haar stiefmoeder haar niet wilde geloven en de vrouw van haar oom aangaf niet te weten wat zij moest doen maandenlang geen andere stappen zou hebben ondernomen om aan een gedwongen tewerkstelling in de prostitutie te ontkomen, bijvoorbeeld door opnieuw haar land te verlaten, is niet geloofwaardig.

Ook de verdere door verzoekster geschetste gang van zaken, nadat zij op 13 januari 2021 zou zijn aangevallen door haar oom en in het ziekenhuis zou zijn beland, is in het geheel niet geloofwaardig. Vooreerst legde verzoekster in dit kader incoherente verklaringen af over haar aangifte bij de politie. Initieel verklaarde zij meermaals eenvoudigweg dat zij nadat zij wakker werd naar de politie ging (*ibid.*, p.13). Even later gaf zij aan dat zij wanneer zij wakker werd naar de politie belde, dat de politie naar haar kwam en haar meenam naar het politiekantoor. Nadien stelde verzoekster dan weer dat de mensen van het ziekenhuis de politie zouden hebben gebeld. Bovendien bleek verzoekster niet te kunnen aangeven bij welke agent zij een verklaring zou hebben afgelegd (*ibid.*, p.14). Daarenboven is het manifest ongeloofwaardig dat verzoeksters oom, nadat deze door de politie werd verwittigd en verzoekster zelf kwam ophalen in het politiebureau en ondanks dat verzoekster aangifte tegen hem had gedaan, verzoekster vervolgens nogmaals zou hebben toegestaan om gewoon terug te keren naar huis, haar daarbij zelfs zelf naar haar woning zou hebben gebracht en haar daarbij bovendien te kennen zou hebben gegeven dat zij een tijdje rust mocht nemen maar dat hij haar vervolgens, na een paar dagen of meer, weer zou komen halen en dat zij nu wist wat er zou gebeuren indien zij niet zou luisteren (*ibid.*, p.14-15). Indien hij verzoekster werkelijk in de prostitutie wilde dwingen, hij verzoekster omwille van haar weerspannigheid in het ziekenhuis sloeg en verzoekster vervolgens aangifte deed bij de politie, is het totaal niet aannemelijk dat verzoeksters oom verzoekster op deze manier andermaal de kans zou hebben geboden om aan haar lot te ontkomen. Nog minder aannemelijk is het daarbij dat haar oom de week die daarop volgde elke dag bij haar langs kwam zonder daarbij ook maar iets te ondernemen om haar mee te nemen of haar alsnog te dwingen om voor hem te werken.

Voorts is het niet aannemelijk dat verzoekster, ondanks dat het haar oom duidelijk menens was, gedurende deze week andermaal nagenoeg niets ondernam om aan haar oom te ontkomen. Dat zij, nadat haar familie weinig interesse zou hebben getoond in haar situatie, geen enkele andere poging

ondernam om hulp te zoeken of te vertrekken alvorens haar oom haar kon komen halen, is gelet op haar voorgehouden situatie niet geloofwaardig.

Evenmin is het aannemelijk dat haar oom haar vervolgens nogmaals een kans zou hebben geboden om te ontsnappen. Nadat haar oom haar een week na het incident kwam halen, haar onder dwang en op een gewelddadige manier meenam naar het pand waar zij zich diende te prostitueren, haar de regels uitlegde en haar voorstelde aan de andere vrouwen die er werkten, zou haar oom haar namelijk nogmaals eenvoudigweg terug naar huis hebben gebracht. Bovendien zou hij haar hebben meegedeeld dat zijn handlangers haar drie dagen later zouden komen halen (*ibid.*, p.10, 15). Het is in dit kader in het geheel niet geloofwaardig dat haar oom haar niet onmiddellijk in dit pand zou hebben gehouden en haar door haar terug naar huis te brengen opnieuw de kans zou hebben geboden om hulp te zoeken of te vluchten. Dat verzoekster hiertoe opnieuw geen enkele poging ondernam, ontbeert in dit kader ook iedere geloofwaardigheid.

Verzoekster legde ook over hetgeen er vervolgens zou zijn gebeurd ongeloofwaardige verklaringen af. Zo gaf zij aan dat het op de dag dat mannen haar drie dagen later kwamen halen wel degelijk de bedoeling van haar oom was om haar te pakken en haar, ondanks dat zij niet wou, onder dwang mee te nemen (*ibid.*, p.15). Dat deze mannen haar desondanks niet thuis kwamen ophalen doch haar belden waarna zij zichzelf vrijwillig naar hen diende te begeven, ontbeert dan ook iedere ernst. Evenmin is het in dit kader geloofwaardig dat verzoekster er andermaal niet voor zou hebben geopteerd om te vluchten (*ibid.*, p.15-16).

Verder is het manifest ongeloofwaardig dat verzoekster nadat zij werd meegenomen initieel een dermate grote mate van vrijheid genoot en nog wekenlang dagelijks mocht terugkeren naar huis (*ibid.*, p.16). Dat haar oom zulks zou hebben toegelaten nadat hij haar uiteindelijk dan toch gedwongen liet meenemen om voor hem in de prostitutie te werken ontbeert iedere ernst. Dit geldt nog des te meer nu dit in een bijzonder schril contrast staat met de verdere, door verzoekster geschetste gang van zaken. Verzoekster beweerde immers dat zij nadien geen gsm meer had, voortdurend werd gecontroleerd, constant in de gaten werd gehouden en nergens nog alleen naartoe kon of mocht gaan gedurende de periode waarin zij in Fushë Kosovë woonde, en dit omdat haar oom omwille van haar aangifte geen vertrouwen meer in haar had (*ibid.*, p.16-18).

Verzoekster legde en legt bovendien meermaals en frappant tegenstrijdige verklaringen af omtrent het bekomen van haar paspoort binnen de context van haar vermeende problemen, hetgeen de geloofwaardigheid van deze problemen nog op fundamentele wijze verder ondermijnt. Initieel verklaarde zij namelijk dat zij haar paspoort in 2021 aanvroeg in Gjakova omdat zij daar toen woonde en gaf zij aan niet te weten waarom zij dat deed. Vervolgens wijzigde zij deze verklaringen echter wanneer er gevraagd werd of zij in juni 2021 in Gjakova woonde, stelde zij dat zij toen niet in Gjakova maar in Fushë Kosovë woonde en beweerde zij dat zij haar paspoort in Gjakova ging halen omdat zij aldaar nog officieel geregistreerd was. Nadien wijzigde verzoekster haar verklaringen opnieuw en beweerde zij, ondanks dat haar initiële verklaringen duidelijk betrekking hadden op haar paspoort, dat zij het eerder over haar identiteitskaart zou hebben gehad. Bovendien beweerde zij nu dat zij haar paspoort moest aanvragen voor haar werk, dat de mensen van de bende van haar oom zegden dat zij een aanvraag voor een paspoort moest indienen en dat zij dit paspoort met de mensen van deze bende ging aanvragen en ophalen (*ibid.*, p.18-19). Verzoekster legt in het verzoekschrift in dit kader bovendien andermaal verklaringen af die met haar eerdere gezegden niet kunnen worden gerijmd. Waar zij bij het CGVS nog volmondig beaamde dat zij van de mensen van de bende ook een paspoort voor haar dochter mocht aanvragen (*ibid.*, p.19), beweert zij in het verzoekschrift namelijk dat zij dit in het geheim zou hebben gedaan teneinde haar ontsnapingsplan te kunnen uitvoeren.

In het kader van het voorgaande kan nog bijkomend worden opgemerkt dat uit verzoeksters paspoort blijkt dat verzoekster eveneens leugenachtige verklaringen heeft afgelegd over haar reis naar België. Verzoekster beweerde immers dat zij door een klant van haar werd geholpen om van 15 tot 17 juni 2022 op illegale wijze en met gebruik van een vals Bulgaars paspoort van een persoon die op haar geleek naar België te reizen (administratief dossier, verklaring DVZ, nr.41-42). Nochtans blijkt uit verzoeksters paspoort dat verzoekster op 5 juni 2022 met gebruik van haar eigen paspoort op legale wijze de EU binnen reisde (administratief dossier, map 'documenten').

De geloofwaardigheid van verzoeksters vermeende problemen en vrees wordt bovendien nog op fundamentele wijze verder ondermijnd doordat verzoekster een kennelijk en verregaand gebrek aan interesse en kennis tentoonspreidde omtrent de oom die haar en haar dochter problemen zou hebben

bezorgd en die zij zouden dienen te vrezen. Dienaangaande wordt in de bestreden beslissing met recht gemotiveerd:

“U verklaarde dat O.H. (...) een machtig man is en u verwees daarvoor naar zijn functie bij de politieke partij LDK (CGVS, p. 9- 10). Het is echter bevreemdend dat u vervolgens niet weet waarvoor de afkorting LDK staat noch of de partij aan de macht is. Voorts kan u niet concreet aangeven wat O. (...) zijn functie is binnen deze partij. Zo stelde u dat hij directeur of hoofd is van een culturele dienst van de LDK of minister van cultuur was en verwees u verder naar zijn Facebookpagina (CGVS, p. 10). Hoewel deze persoon de reden is dat u Kosovo verliet, informeerde u zich verder op geen enkel moment over welke specifieke functie hij heeft of had in Kosovo, u had enkel zijn Facebookpagina bekeken waarop volgens u staat dat hij lid is van deze partij (CGVS, p. 11). Van een verzoeker kan echter redelijkerwijze verwacht worden dat hij zich spontaan en zo gedetailleerd mogelijk informeert over die elementen die verband houden met de kern van zijn vluchtrelaas. Een dergelijk gebrek aan interesse betreffende de kern van uw asielrelaas (het profiel van uw belager) doet dan ook afbreuk aan uw geloofwaardigheid.”

Verzoekster slaagt er niet in om afbreuk te doen aan deze motieven. Gezien zij beweert dat haar oom een machtig figuur was, gezien zij zelf voorhoudt dat deze persoon haar directe belager was en gezien zij beweert door deze persoon haar land te hebben verlaten en niet te kunnen terugkeren naar dit land, kon wel degelijk van verzoekster worden verwacht dat zij zich terdege zou hebben trachten te informeren omtrent diens werkelijke functie, activiteiten en machtspositie wanneer haar problemen met deze persoon aanvingen en plaatsvonden. Deze informatie was immers essentieel om haar eigen situatie in te schatten en om na te gaan over welke beschermingsopties zij beschikte. Minstens kon worden verwacht dat verzoekster zich over deze persoon zou hebben geïnformeerd in het kader en ter adstructie van haar voorliggende verzoek om internationale bescherming, al was het maar om dit verzoek te kunnen stofferen met de nodige achtergrondinformatie en om het risico dat zijzelf beweert te lopen en de nood aan internationale bescherming die zij daardoor stelt te hebben op een gedegen wijze uiteen te kunnen zetten. Dat verzoekster naliet zulks te doen en kennelijk onwetend bleek over de werkelijke functie, activiteiten en positie, getuigt van een manifest gebrek aan interesse voor haar voorgehouden problemen en situatie en doet ernstig afbreuk aan de geloofwaardigheid van haar relaas.

De voormelde vaststellingen zijn in het kader van het devolutieve karakter van het onderhavige beroep ruimschoots afdoende om te besluiten dat niet het minste geloof kan worden gehecht aan het door verzoekster ten berde gebrachte asielrelaas.

Derhalve is verzoeksters kritiek op de overige, overtollige motieven zoals opgenomen in de bestreden beslissing en met betrekking tot de beschermingsmogelijkheden in haar land van herkomst in dit kader verder niet dienstig en kan deze op zich niet leiden tot een hervorming van de bestreden beslissing.

Aangezien niet het minste geloof kan worden gehecht aan het door verzoekster ten berde gebrachte asielrelaas, toont verzoekster voorts niet aan dat zij een alleenstaande, gescheiden, volledig geïsoleerde en van de steun van haar familie verstoken vrouw zou zijn. Hoe dan ook toont verzoekster op generlei wijze aan en maakt zij niet aannemelijk dat het loutere gegeven dat zij een alleenstaande en gescheiden vrouw zou zijn zou kunnen volstaan om te besluiten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de vluchtelingenrechtelijke zin in haren hoofde en/of in hoofde van haar dochter. Uit de door verzoekster aangereikte informatie kan, net als uit de overige, voorliggende landeninformatie, namelijk hoegenaamd niet worden afgeleid dat alleenstaande en gescheiden vrouwen en/of hun kinderen in Kosovo louter omwille van deze redenen dusdanig zouden riskeren te worden gediscrimineerd of geïsoleerd dat er sprake zou zijn van een vrees voor vervolging of nood aan internationale bescherming. Uit deze informatie blijkt niet dat er in Kosovo sprake zou zijn van een veralgemeende en systematische discriminatie of vervolging van alleenstaande en/of gescheiden vrouwen en hun kinderen. Dat verzoekster zelf ook de mening toegedaan is dat het loutere gegeven dat zij alleenstaand en gescheiden is niet kan volstaan om in haren hoofde en/of in hoofde van haar dochter te besluiten tot het bestaan van een vrees voor vervolging en/of een nood aan internationale bescherming, blijkt daarbij overigens eveneens duidelijk uit het feit dat zij het nodig achtte om het hoger ongeloofwaardig bevonden, fictieve asielrelaas op te dissen.

Gelet op de hoger gedane vaststellingen, toont verzoekster verder geheel niet aan dat of waarom haar dochter in Kosovo niet naar school kon of zou kunnen gaan. Gezien geen geloof kan worden gehecht aan het door verzoekster ten berde gebrachte asielrelaas en de in dit kader aangevoerde problemen met en vrees ten aanzien van haar oom, kan evenmin geloof worden gehecht aan verzoeksters bewering dat haar dochter omwille en in het kader van deze problemen en vrees verstoken zou zijn gebleven van de nodige scholing en/of daardoor van zulke scholing verstoken zou riskeren te blijven bij een terugkeer naar Kosovo. Verzoekster toont voor het overige op generlei wijze aan, reikt niet één

gegeven aan waaruit zou kunnen worden afgeleid en maakt bijgevolg hoegenaamd niet aannemelijk dat, waarom of in welke omstandigheden haar dochter bij een terugkeer naar Kosovo verstoken zou riskeren te blijven van de nodige scholing. Gelet op de vastgestelde ongeloofwaardigheid van haar asielrelaas, toont zij verder niet aan dat zij zich bij eventuele moeilijkheden dienaangaande niet zou kunnen beroepen op de nodige hulp en ondersteuning vanwege haar familie en/of de Kosovaarse autoriteiten.

Mede gelet op het voorgaande, wordt inzake de medische problemen van verzoeksters dochter in de bestreden beslissing verder geheel terecht gesteld:

“Wat betreft het feit dat uw dochter ziek en heel zwak is (CGVS, p. 22), dient er op gewezen te worden dat deze door u ingeroepen medische problemen, geen verband houden met de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980, noch met de criteria inzake subsidiaire bescherming vermeld in artikel 48/4 van diezelfde wet. U dient voor de beoordeling van medische elementen een aanvraag voor een machtiging tot verblijf te richten aan de staatssecretaris van Asiel en Migratie of zijn gemachtigde op basis van artikel 9 ter van de wet van 15 december 1980. Bovendien blijkt uit uw verklaringen dat uw dochter toegang had tot de in Kosovo aanwezige gezondheidszorg (CGVS, p. 19).”

Verzoekster voert ter weerlegging van deze motieven niet één concreet en dienstig argument aan. Mede in acht genomen dat er geen geloof kan worden gehecht aan verzoeksters vermeende asielmotieven, blijkt uit de stukken zoals opgenomen in de map ‘documenten’ in het administratief dossier in dit kader vooreerst duidelijk dat verzoekster en haar dochter in het verleden wel degelijk de nodige toegang hadden tot de nodige gezondheidszorg in Kosovo. Verzoekster toont voorts niet aan dat de medische problemen van haar dochter in haren hoofde en/of in hoofde van haar dochter op zich vervolging zouden uitmaken of dat zij op basis hiervan vervolging zou (den) riskeren. Evenmin reikt zij enig begin van bewijs aan waaruit kan worden afgeleid dat dergelijke vervolging of een eventueel gebrek aan behandeling enig verband zou vertonen met één van de in artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet bepaalde vervolgingsgronden. Tevens dient te worden opgemerkt dat deze problemen gelet op het bepaalde in artikel 48/4, § 1 van de Vreemdelingenwet geen verband houden met de criteria zoals bepaald in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming.

Volledigheidshalve kan ook omtrent verzoeksters eigen, voorgehouden psychische problemen nog worden opgemerkt dat verzoekster geheel niet aannemelijk maakt of aantoonde dat deze problemen in haren hoofde vervolging zouden uitmaken of dat zij op basis hiervan vervolging zou riskeren. Evenmin toont verzoekster middels enig begin van bewijs aan dat dergelijke vervolging of een mogelijk gebrek aan adequate behandeling enig verband zou houden met één van de in artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet bepaalde vervolgingsgronden. Verder dient te worden opgemerkt dat deze problemen gelet op het bepaalde in artikel 48/4, § 1 van de Vreemdelingenwet geen verband houden met de criteria zoals bepaald in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming en dat zij zich voor wat betreft de beoordeling van deze medische elementen dient te richten tot de geëigende procedure.

De door verzoekster neergelegde stukken en documenten zijn geenszins van zulke aard dat zij afbreuk kunnen doen aan het voorgaande.

De documenten zoals opgenomen in de map ‘documenten’ in het administratief dossier kunnen omwille van de in de bestreden beslissing aangehaalde, pertinente en terechte redenen, die door verzoekster overigens niet concreet worden weerlegd of betwist, geen afbreuk doen aan het voorgaande. Deze redenen worden, gezien verzoekster deze niet weerlegt of betwist, door de Raad overgenomen en luiden als volgt:

“Uw documenten kunnen bovenstaande vaststellingen niet wijzigen. Uw identiteit en deze van uw dochter, uw burgerlijke staat, noch de medische problemen van uw dochter worden hier betwist. De foto’s die u nam op 13 januari 2021 tonen enkel dat u verwondingen heeft, een kast in een ziekenhuis en een bureau, maar zeggen niets over de omstandigheden waarin deze foto’s genomen werden. De foto waarop uw stiefmoeder, halfbroer en O.H. (...) tonen enkel aan dat zij elkaar kennen, maar doen geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen”.

In zoverre verzoekster middels een verwijzing naar het neergelegde psychologische attest en het andere medische attest dat zij bij haar aanvullende nota voegt en waarin aangegeven wordt dat zij een letsel aan haar arm opliep ten gevolge van een ongeval in haar privésfeer in september 2021 tracht te laten uitschijnen dat haar zelfverklaarde problemen en asielrelaas zouden stroken met de werkelijkheid,

dient verder te worden opgemerkt dat zulks niet kan worden aangenomen. Dient immers te worden opgemerkt dat een medisch attest geenszins een sluitend bewijs vormt voor de omstandigheden waarin de hierin vastgestelde verwondingen en aandoeningen werden opgelopen. De arts doet vaststellingen betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt en rekening houdend met zijn bevindingen kan de arts vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen verwondingen. Hij kan dit onder meer afleiden uit de ernst en de plaats van de verwondingen. Een arts kan echter nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarin de verwondingen werden opgelopen en dient zich hiervoor te steunen op de gezegden van de patiënt. Dit geldt des te meer in het geval van een (medisch) attest, opgesteld door een psycholoog of een psychiater. Meer nog dan in het geval van een arts die zich kan verlaten op fysieke letsels en symptomen, is een psycholoog of een psychiater bij het vaststellen van zijn diagnose en de eventuele achterliggende feiten immers afhankelijk van hetgeen hem in de gezegden van zijn patiënt wordt aangereikt.

Hoe verzoekster met haar verwijzing naar informatie over het ontslag of de vervanging van O.H. als directeur Cultuur, Jeugd en Sport van de gemeente Rahovec en naar de schorsing van één van diens collega's omwille van praktijken van mensenhandel en seksueel misbruik van minderjarigen afbreuk zou kunnen doen aan de hoger gedane, concrete vaststellingen inzake haar asielrelaas, vaststellingen die leidden tot de kennelijke ongeloofwaardigheid van dit relaas, kan verder niet worden ingezien. Aangezien verzoekster niet aannemelijk maakt dat zij daadwerkelijk problemen zou hebben gekend met of enige vrees zou dienen te koesteren ten aanzien van O.H., is haar verwijzing naar informatie over deze persoon en naar de praktijken van diens collega te dezen dan ook niet dienstig.

Gelet op het voorgaande, is ook verzoeksters verwijzing naar de overige, door haar aangehaalde algemene informatie voor het overige niet dienstig. Deze informatie is van louter algemene aard, heeft geen betrekking op verzoeksters persoon en/of deze van haar dochter en kan niet volstaan om aan te tonen of aannemelijk te maken dat verzoekster en/of haar dochter bij een terugkeer naar Kosovo daadwerkelijk zou(den) riskeren te worden geviséerd of vervolgd. Verzoekster dient zulks *in concreto* aannemelijk te maken en blijft hier, gelet op hetgeen voorafgaat, manifest in gebreke.

Verzoekster kan met haar verwijzing naar enkele Franstalige arresten die de Raad in het verleden velde tot slot geenszins afbreuk doen aan hetgeen voorafgaat. Dient immers te worden opgemerkt dat de precedentenwerking niet wordt aanvaard in het Belgische recht. De rechtspraak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen heeft geen precedentwaarde en elk dossier wordt individueel beoordeeld. Ieder verzoek om internationale bescherming wordt daarbij afzonderlijk en op individuele wijze onderzocht en beoordeeld, rekening houdend met de concrete situatie in het land van herkomst alsook met de individuele elementen zoals aangebracht door de verzoeker om internationale bescherming. Bovendien betreft het steeds de beoordeling van de situatie in het land van herkomst zoals deze bestaat op het ogenblik van de beslissing inzake het verzoek om internationale bescherming. De appreciatie van de feiten in het licht van de bestaande situatie in het land van herkomst gebeurt in elk stadium van het verzoek om internationale bescherming. Feiten en elementen eigen aan elk concreet verzoek om internationale bescherming zijn bepalend bij de beoordeling van het dossier.

4.6. In acht genomen hetgeen voorafgaat, dient te worden besloten dat verzoekster geen substantiële redenen in de zin van artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet heeft opgegeven om haar land van herkomst in haar specifieke omstandigheden niet als een veilig land van herkomst te beschouwen ten aanzien van de vraag of zij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Bijgevolg heeft de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen met recht besloten tot de weigering van de internationale bescherming en de kennelijke ongegrondheid van verzoeksters verzoek om internationale bescherming en dient het beroep te worden verworpen.

4.7. Gelet op het voorgaande, toont verzoekster verder niet aan dat zij vroeger reeds vervolgd is geweest of slachtoffer is geweest van ernstige schade. Derhalve kan zij zich te dezen niet op dienstige wijze beroepen op de toepassing van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet.

4.8. Verzoekster duidt voor het overige niet op welke wijze het zorgvuldigheidsbeginsel *in casu* en door de bestreden beslissing zou zijn geschonden. Derhalve wordt ook de schending van dit beginsel door verzoekster niet op dienstige wijze aangevoerd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zes februari tweeduizend drieëntwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT